

Publicerad 2013-09-25 19:28 av ständigtkaos

När det var vår och solen sken och jag trodde det skulle bli vi. Innan sommaren kom och svepte iväg allt, innan hösten kom och misslyckades i sitt försök att sopa ihop allt igen.

Våra ben möts under bordet

Våra ben möts under bordet

Plötsligt tappar vi båda våra ord

Flyttar oss nära nära

Men inte för tätt inpå

Och du finns i mina tankar

Varje timme varje dag

Du sätter eld på mitt hjärta

Och det skrämmer mig

Hur du lika lätt kan förvandla det till is

Genom bara några ord

För jag är så bräcklig, så skör, för allt vad du gör

Så hopplöst förblindad av dina goda sidor

Att jag inte ens bryr mig om de dåliga

Och jag vill bara vara nära dig

Nära dig

Så

Så nära dig

Jag längtar och jag suktar

Och jag kan inte förstå

Att mitt hjärta numera slår för två

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ständigtkaos med Poeter.se id #44798 innehar upphovsrätten